

तस्मात् पिप्पलीपण्डिते तु हित्वा सा त्ववसेचने ॥
अलातुकटुकं क्लृप्तं तौल्यं च परिकीर्तितम् ।
तस्मात् श्लेषोपण्डिते तु हितं तदवसेचने ॥”
“अथ जलायुका वक्ष्यन्ते । जलमासामाधुरिति
जलायुका जलमासामोक इति जलौकसः ।
ता द्वादश, तासां सविषाः षट् तावत् एव
निर्दिष्टाः । तत्र सविषाः कृष्णा कर्बुरा अल-
मर्दा इन्द्रायुधा सामुद्रिका गोचन्दना चेति ।
तास्त्रयनचूर्णवर्णा पृथुशिराः कृष्णा । वर्मि-
मत्स्ववदायता किमोन्नतकृत्तिः कर्बुरा ।
रोमशा महापाश्या कृष्णमुखलमर्दा । इन्द्रा-
युधवदूर्ध्वराजिभिस्त्रिणा इन्द्रायुधा । ईषदसित-
पीतिका विचित्रपुष्पाकृतिचित्रा सामुद्रिका ।
गोदृषणवदधोभागे द्विधाभूताकृतिरखसुखी
गोचन्दनेति । ताभिर्दृष्टे पुरुषे दंष्ट्रे श्वयथु-
रतिमात्रं कण्ठमूर्च्छां च्वरोदाहृष्टहिर्मदः
सदनमिति लिङ्गानि भवन्ति । तत्र महागदः
पानालेपनस्यकर्मादिषुपयोष्यः । इन्द्रायुधा-
दृष्टमसाध्यमित्येताः सविषाः सचिकित्सिता
आख्याताः ।

अथ निर्दिष्टाः । कपिला पिङ्गला शङ्कुमुखी
श्वषिका पुष्करिकमुखी सावरिका चेति ।
तत्र मनःश्रिलारङ्गिताभ्यामिव पाश्याभ्यां पृष्ठे
क्षिप्तसुह्रवर्णा कपिला । किञ्चिदक्ता वृत्तकाया
पिङ्गलाया च पिङ्गला । यक्षद्वयां श्रौत्रपायिनी
दीर्घतीक्ष्णसुखी शङ्कुमुखी श्वषिकाकृतिवर्णा-
रुनिष्टगन्वा च श्वषिका । सुह्रवर्णा पुष्करिक-
मुख्यवक्त्रा पुष्करिकमुखी । क्षिप्त्वा पद्मपत्रवर्णा-
द्याद्ग्राह्यलप्रमाणा सावरिका सा च पन्थर्ये ।
इत्येता अविषा आख्याताः । तासां यवन-
पाण्ड्यसङ्घर्षातनादीनि क्षेत्राणि । तेषु महा-
शरीरा बलवत्तः श्रौत्रपायिन्यो महाश्रना
निर्दिष्टाश्च विशेष्य भवन्ति । तत्र सविषमत्स्व-
कीटदुर्दुरम्हन्नपुरीयकोषजाताः कजुषिविम्बः सु
च सविषाः । पद्मोत्पलनलिनकुसुदसौगन्धिक-
कुवलयपुष्करिकशैत्रालकोषजाता विमलेषु
अम्भःसु च निर्दिष्टाः ॥”

“क्षेत्रेषु विचरन्त्येताः सलिलेषु सुगन्धिषु ।
न च सङ्कीर्णचारिण्यो न च पङ्केश्रयाः सुखाः ॥”
“अयेनां नवे महति घटे सरस्तङ्गागोदकपङ्क-
मावाप्य निदध्यात् । भक्षार्थं चासासुपहरे-
च्छेत्तं वल्लरमौदकांश्च कन्दान्शूर्णांस्तत्र प्रथार्थं
दृश्यमौदकानि च पत्राणि । इन्द्रात्प्रहा-
चान्यञ्जलं भक्ष्यं च दद्यात् समराजात् सम-
राजाच्च घटमन्यं संक्रामयेत् ॥”

“शूलमध्याः परिक्षिष्टाः पृथ्यो मन्दिविचेष्टिताः ।
अप्राक्षिष्योऽल्पपायिन्यः सविषाश्च न पूजिताः ॥
अथ जलौकीवसेकसाध्यव्याधितसुपवेष्टं संवेष्टं
वा विरुक्ष्य चास्य तमवकाशं श्दोमयचूर्णैर्यथ-
रुजः स्यात् । गृहीताश्च ताः सर्वपरिजनी-
कल्कोदकप्रदिग्भागीः सलिलसरकमर्धे सुहृत्सं-
क्षिता विगतकृमा ज्ञात्वा तामौ रोगं ग्राह-

येत् । सूक्ष्मशुक्रार्द्रपिचुत्रोतावच्छन्नां कृत्वा
मुखमपाटय्यादगच्छन्त्ये चौरविन्दं शोणित-
विन्दं वा दद्याच्छस्त्रपदानि वा कुर्वीत यदोव-
मपि न गृह्णीयात्तद्व्यां ग्राहयेत् । यदा च
निविशतेऽश्वसुरवदानं क्लोन्नत्य च स्तन्यं
तदा जानीयाद् गृह्णीतीति गृह्णीतीति चार्द्रवच्छा-
वच्छन्नां धारयेत् सेचयेच्च । दंष्ट्रे तोदकखू-
प्राडुर्भाविर्जानीयाच्छुद्धमियमादत्त इति सुह-
माददानामपनयेत् । अथ शोणितगन्धेन न
सुषुप्तेमुखमस्याः सैन्यवचूर्णानावकिरेत् । अथ
पतितं तखलकखनप्रदिग्भागीं तैल-लवणा-
भ्यक्तसुखीं वामहस्ताङ्गुष्ठाङ्गुलीभ्यां गृहीत-
पुच्छां दक्षिणहस्ताङ्गुष्ठाङ्गुलीभ्यां शूनैः शूनै-
रनुलोमानुमार्जयेदासुखाङ्गामयेत्तावद् यावत्
सन्ध्यावान्जलिङ्गानीति । सन्ध्यावान्ता सलिल-
सरकन्धस्ता भोक्तुकामा सती चरेत् । या
सीदति न चेदति सा दुर्बलान्ता तां पुनः सन्ध्या-
वामयेत् । दुर्बलान्ताया आधिरसाध्य इन्द्रमदो
नाम भवति । अथ सुवान्तां पूर्ववत् सन्नि-
दध्यात् शोणितस्य च योगायोगानवेक्ष्य जलौको
ब्रह्मात्मधुनावचट्टयेच्छेतीताभिरङ्गिश्च परिषेच-
येद्गृहीत वा ब्रह्मं कषायमधुर-सिग्धश्रीतैश्च
प्रदेहेः प्रदिह्यादिति ॥”

“क्षेत्राणि ग्रहणं जातीः पौषणं सावचारणम् ।
जलौकसाद्यो वेत्ति तत् साध्यात् स जयेद्गदान् ॥”
इति सूत्रस्थाने त्रयोदशाध्याये सुश्रुतेनोक्तम् ॥

जलौका, स्त्री, (जलमेव ओकं वसतिस्थानं
यस्याः ।) जलजन्तुविशेषः । जोक इति भाषा ।
तत्पथ्यायः । रक्तपा २ जलौकसः ३ इत्य-
मरः । १ । १० । २२ ॥ जलौका ४ जलाका ५
जलौकाः ६ जलोरगी ७ जलायुका ८ जलिका ९
जलासुका १० जलजन्तुका ११ वेणी १२ जला-
लोका १३ जलौकसः १४ जलौकयी १५ ।
इति भरतः ॥ जलौकसम् १६ जलौकसा १७ ।
इति रायसुजटः ॥ रक्तपायिनी १८ रक्तसन्द-
शिका १९ तीक्ष्णा २० वमनी २१ जल-
जीवनी २२ । इति राजनिर्घण्टः ॥ रक्तपाता २३
वेदिनी २४ जलसर्पिणी २५ जलसूचिः २६
जलाटनी २७ जलाका २८ जलपटात्मिका २९
जलिका ३० जलालुका ३१ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (यथा सुश्रुते शरीरस्थानेऽध्याये ।
“सिरा-विषाणुतुम्बैस्तु जलौकाभिः पदैस्तथा ।
अवगाढं यथापूर्वं निरुद्धेद्दुष्टशोणितम् ॥”
अस्या विवरणमन्यत् सविसरं जलौकःशब्दे
आख्यातम् ॥)

जल्प, वाचि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-परं-
सकं-सेट् ।) अन्तःस्थट्टीयोपधः । जल्पति ।
इति दुर्गादाचः ॥ (यथा, महाभारते । ७ ।
१४६ । १२ ।

“नारिं जित्वा विकल्पन्ते न च जल्पन्ति दुर्वचः ॥”
जल्पः, पुं, (जल्प वाचि + घञ् ।) विजिगीषोः
कथा । परमतखण्डनपूर्वकं स्वमतव्यवस्थापनम् ।

इति जटाधरो गौतमश्च ॥ (“यथोक्तोपपन्न-
श्लजजातिनिग्रहस्थानसाधनोपालम्भो जल्पः ॥”
इति न्यायसूत्रम् । १ । ४२ ॥

“स वादो द्विविधः संश्लेषेण जल्पो वितखटा च ।
तत्र पक्षाश्रितयोर्वचनं जल्पः ।”

“यथैकस्य पक्षः पुनर्भवोऽस्तीति नास्तीत्यपरस्य
तौ च स्वपक्षं स्वस्य हेतुभिः स्थापयतस्तत्परपक्ष-
सुज्ञावयतः एषः जल्पः ॥” इति चरके विमान-
स्थानेऽध्याये ॥ क. १ । (यथा, भाग-
वते । १ । ७ । १७ ।

“इति प्रियां वल्लगुविचित्रजल्पैः

स सान्धयित्वाच्युतमिच्छतः ॥”)

जल्पनं, स्त्री, (जल्प + भावे ल्युट् ।) कथनम् ।
यथा,—

“किं मिथ्या श्रुतजल्पेन सततं रे वक्र रामं
वद ॥”

इत्युजटः । (जल्पतीति । जल्प + नन्धादित्वात्
ल्युट् । कथके, त्रिं ॥)

जल्पाकः, त्रि, (जल्पतीति । जल्प + “जल्पमिच-
कुट्टुलुट्टडः षाकन् ॥” ३ । २ । १५५ । इति
षाकन् ।) बहुकृतितभाषी । तत्पथ्यायः ।
वाचालः २ वाचाटः ३ बहुगर्हवाक् ४ ।
इत्यमरः । ३ । १ । ३६ ॥ (स्त्रियां धित्वात् ङीप् ।
यथा, भट्टिः । ७ । १६ ।

“जल्पाकीभिः सहासीनः स्त्रीभिः प्रजविना
त्वया ॥”)

जल्पितं, त्रि, (जल्पते स्म इति । जल्प + क्तः ।
उक्तम् । इत्यमरः । ३ । १ । १०७ ॥ (यथा,
पञ्चतन्त्रे । १ । १४६ । “भो भो गोरम्भ !
सत्यमेतत् यत् त्वया जल्पितम् । किं देवी
दन्तलेन समालिङ्गिता ॥”) कथने, स्त्री ।
(यथा, पञ्चतन्त्रे । २ । १३२ ।

“सा प्राह भो प्रियतम ! मिथ्याजल्पितमेतत् ॥”
जवः, पुं, (जवनमिति । जु वेगगतौ + “ऋदो-
रप् ॥” ३ । ३ । ५७ । इति ऋप् ।) वेगः ।
(यथा, महाभारते । ३ । १४१ । २१ ।

“यस्य बाह्ववले तुल्यः प्रभावे च पुरन्दरः ।
जवे वायुर्मुखे हि सोमः क्रोधे ऋतुः सनातनः ॥”
वेगवति, त्रि । इति मेदिनी । वे, ७ ॥

जवनं, स्त्री, (जु वेगगतौ + भावे ल्युट् ।) वेगः ।
इत्यमरः । ३ । २ । ३६ ॥

जवनः, पुं, (जु + “जुचङ्क्रेति ॥” ३ । २ । ५० ।
इति जुच् ।) वेगः । वेगयुक्ताम्भः । देश-
विशेषः । इजानान इति पारस्यभाषा । इति
हेमचन्द्रः ॥ श्रीकारी नद्यः । घोटकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ श्लेच्छजातिविशेषः । एष पूर्व
जवनदेशोद्भवः क्षत्रिय आसीत् सगरराजेनास्य
सर्वशरीरसुखनं सर्वधर्मवह्निष्कृतत्वश्च चकार ।
इति हरिवंशः ॥ (स्कन्दस्य सैनिकविशेषः
यथा, महाभारते । ६ । ४५ । ७२ ।

“श्रेष्ठ नामानि चाप्येषां येऽन्वे स्कन्दस्य
सैनिकाः ॥”